

KIADÓ HIVATAL: BELICZEY-UT 4. SZÁM hova az előfizetési pénsek hirdetések és minden a kiadóhivatalt érdeklőküz lemények küldendők.

NYILTTÉR-ben egy sor közlési díj 50 fillér

HIRDETÉSEK jutányos áron vétetnek fel

SZARVASI LAPOK

TARSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP
MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER, VASÁRNAP.
SZARVAS VÁROS HIVATALOS LAPJA.

ELŐFIZETÉSI ÁR —
Egész évre . 10 korona
Félévre . . . 5 korona
Negyedévre . 2 k. 50 f.

SZERKESZTŐSÉG —
Beliczey-ut. 4. szám. hova a lapszellemi részét illető közlemények küldendők

KÉZIRATOK nem adatainak vissza

5341 ikt. Szarvas város előjárótól.
1902

Árlejtségi hirdetmény.

Alólirott községi előjáróság a község tulajdonát képező „Bikazug”-ban létesítendő műkenderáztató építési munkálataira ezennel nyilvános árlejtségi hirdet.

Ezen építési munkálatokra a községi képviselő testület 56/901. kg. szám alatt hozott s a törvényhatósági bizottság által 654/901. bg. sz. alatt jóváhagyott határozatával: 6388 korona 30 fillért irányzott e/ö.

A nyilvános szóbeli versenytárgyalás 1902 évi szeptember hó 22 ik napján d. e. 9 órakor fog Szarvason a község háza tanácstermében megtartatni, mely határnapra a vállalkozók ez uton meghivatnak.

Az ajánlatnak az összes építési munkálatokra kell kiterjeszkednie s vállalkozók tartoznak az árlejtségi megkezdése előtt a vállalati részletes feltételeket aláírni s kijelenteni, hogy azokat magukra nézve kötelezőnek ismerik el.

Bánatpénzül a kikiáltási ár 10% - a vagyis 639 korona készpénzben teendő le, ez azonban az árlejtségi eredménynek képviselő testületi jóváhagyása után biztosítékul elfogadható megfelelő értékű értékpapirokkal kicserélhető vagy a munkálat teljesítése két helybeli jó hitű vagyonos polgár kezességével biztosítható.

Az említett vállalati feltételek az építési terv és részletes költségvetéssel együtt naponként a hivatalos órák alatt az első jegyzői irodában megtekinthetők.

Az építési munkálatok az árlejtségi

tésnek a képviselő testület által történt jóváhagyása után az előjáróság felhívására azonnal megkezdendők és az építkezés 1903 május hó 1-ig teljesen befejezendő ügy, hogy az e napon rendeltetéseinek átadható legyen.

Szarvason, 1902. szeptember 5.

Az előjárók nevében.

S a l a c z, G r i m m,
elsőjegyző. bíró.

Hirdetmény.

Közhirre tétetik miszerint a község tulajdonát képező népkertben az ideai szálló termés kilogrammonként 40 fillért fog a helyszínén folyó hó 7 től kezdve eladatni.

Szarvason, 1902. évi szeptember hó 4-én.

Az előjárók nevében:

SALACZ JÓZSEF, GRIMM MÓR,
első jegyző. bíró.

Fohász

Kossuth Lajos századik születésnapjára
1902 szeptember 19-ére.

Az országgyűlési függöttségű 48-as párt megbízásából
irta: Rákosi Viktor.

Minderható Isten, Urunk és Atyánk! ki kezdedben tartod a mindenségben futó csillagvilágok és a porban csuszó férgék sorsát, kitől nyertük az élet fényét s kitől majdan megadással fogadjuk a halál árnyékát: hozzád fohászkozunk.

E napon embermilliók szívének kitárt két kapuján át suhog feléd a végtelenségbe a hála és könyörgés kettős imádsága.

Völgyeink párs mélyéből, nap-

ugaras rónáinkról, a zsupfódeles fehér anyák tornáczáról, az üveges paloták tiszán, mint egy égbe visszahulló hajnali harmateső, száll feléd a kicsinyek és nagyok, a szegények és gazdagok, s fehérkezű és barnaarcu magyarok hálaimádsága.

A Te akaratom szabta utját a Turul madárnak, mely sebes szárny-csapásokkal honkereső őseinket Ázsia bús pusztaságairól Altala mosolygó örökebe vezette.

Te adtad, mikor szükségünk volt rá, Botond kapudöntő bárdjának az erőt, Te adtad a lechmezei Lehel kürtjének könyfakasztó bánatát, mely megdöbönt nyilas táborainkat hazaterelte és sátorkarókat maradandóan ideczővekelte.

A Te segítségével ködös századokon, a vér és vas embertelen korszakain törtünk át, dolgozva, küzdve, ellenség rablánczát vagy magunk viszsza vonásának átkát hurczolva: megfogva, táradtan, alétlan, vérvesszetlen, de áttörünk, de itt vagyunk és két kezünket, két szemünket, egy szívünket, egy szivünkben ezer szerelmünket hozzád emelve rebegjük el ezért hála imádságunkat, óh Atyánk! Es ez a himnusz száll feléd ma innen a virágok illatából, a madarak dalából, erdeink suttogásából, vizeink zuhogásából.

Ezeréves munka verejtékével megtermékenyített, ezeréves harc vérevel megszentelt, ezeréves szenvedés könyveivel megáztatott hazánk porába leborulva, könyörgünk hozzád, Örökkévaló Isten! Állítsd meg homályos egünkön a hazaszeretet bujdosó csillagát! Hadd sugározza be mindenkinek szívet és elméjét, hogy senkise legyen e nemzet fölül kis lelkű, gyáva: megfelekedni továbbint századokkal sirba temetett őseinkről, kik tűzhelyüket, asszonyaikat, gyermekei-

ket, nyelvüket, hazájukat, Árpád örökét védve, ezrével hullottak a harczmezőn, haltak a vépadon, veszték a börtön mélyén, vértettek el a sortűzek alatt.

Add, hogy ezen a nagy napon s ennek a nagy napnak minden fordulóján az emlékezet fénye villanjon át a sziveken s megihletott lelkünkön átvonuljon a szent zarándokserreg:

az apostolok,
a hősök,
a vértanuk,
a száműzöttek.
az elnyomottak véres és bánatos légioja.

Add, hogy ezen a napon, nekünk, fáradt nemzedéknek fáradt képzeletű fiatal erőre kapjon, száz szárnycsapással száz esztendőtt szálljon vissza s aztán megálljon egy kis bölcső előtt.

Megálljon, mint megállott ott száz év előtt a magyar szabadság géniusza, hogy hemlokon csókolja a bölcsőben alvó gyermeket.

A magyar szabadság géniusza, a Te égi seregeidnek legszebb anyala ott állt fényes arcuzatával a bölcső mellett, örökölt a gyermek álmait felett, vezette az ifju lépéseit, igazgatta a férfiu tetteit és az aggyagján utolsó lehelletével, eltakarva fényes arcuzatját, visszatért égi honába.

Te adtad őt minékünk: a nemzetnek, a hazának, az emberiségnek, a világnak; a gyöngéknak, az elnyomottaknak, a jótalanoknak, a szenvedőknek s meggyújtván az emlékezet oltárán az áldozati tüzet, égig csapó lángja hirdesse ezért hálánkat irántad, óh jóságos Istenünk!

Isten profétája, harcsi kürtöt fújó, népet fölrazzó, lelkeket ölggyújtó, lánczokat széttördelő, nemzetet teremtő Kossuth; te száműzött, bujdosó, hon-

TÁROZA.

ŐSZI ESTE . . .

Őszi este andalogva nézem,
Be sok csillag ragyog fent az égen.
Gondolatom a magasba szárnyal.
De a lelkem tele marad arannyal —
Bűbánattal néma szenvedéssel,
Az ég minden csillaga sem oszlathatja
[széjjel].
Eneri.

A mult.

Odakapott félkezével a fejéhez: úgy érezte, mintha izzó lava tombolna benne. Nehány pillanatig a tekintete mintegy megkővült maga elé meredt, azután zsi bongani kezdett mindon idegszála. Érezte, tudta, hogy mi történik vele. Egy egy pillanatban analízálni is próbálta ezt az állapotot, a következőben ismét elkezdették vad játékaikat az idegek: azután erőt vett valami nehéz súlyos tompaság.

Onk az íróasztala előtt teljes apáthiában. Beécsámuit a lámpában.

A kórháznak va amelyik ajtaját nagyon be találta csapni egyik ápolóné. Felocsudott. Szerte-széjjel hevert s: asztalon egy csomó

könyv. Tudományos, orvosi munkák voltak. Végigsiklott rajtuk a doktornak a tekintete. Kereső mosolyra torzult el az arca. Szeretett volna kirohanni a betegek szobáiba, teljes erejéből odakállítani.

— Mit akartok itt? Meggyógyulni?

Hát csakugyan komolyan hiszitek, hogy medicina segít a bajotokon?

Kezdett eszmélni. A neuraszténikus ember lelkiállapota szerint, kiben az érzelem hullámok folyton egymást kergetik: elmosolyodott s bűnbánónan szerehányást tett magának, hogy: ő, doktor Berla Jenő, az ideg-orvos, csak e-ly pillanatig is hűtelen tudott lenni ahhoz a pályához, amely csupa erő, csupa igazság s a melyen ily fiatalon is annyi elismerésnek volt részese.

Megkezdődött ismét a zsi bongás. Ekkor aztán vége lett annak a híres tudományos komolyságnak, vége a bűnbánatnak. Edes kacagás szakadt ki belőle, az alig harmincz esztendő ideg orvosból, akinek a tudását, a munkásságát komolyan vették: segédje volt a nagynevű professzornak. Ellenben ezen az időközönként szigoru pontossággal vissza tért, kínzó fejszagatásán nem tudott segíteni.

Akaratlanul is odatévedt a szeme a táira szegezett kis szekrénykére. Egy halálfej volt reáfestve, ez alá pedig oda volt írva, hogy: „venena” mérgek.

— Nem, ezt soha. Soha!

Mélyet sóhajtott.

— Elég biztos halál az a lassu méreg, a melylyel az az asszony mérgezte meg az életemet . . .

Bejött egy fehérkötényes, fehérfőkötős ápolóné:

— Hozhatom a vacsorát?

— Igen, kérem. Különbem nem. Fáj a fejem.

A fehérbóbitás asszony nyugodtan mondta:

— Ez természetes.

A doktor fülütötte a fejét.

— Természetes?

Az ápolóné minden hangsúlyozás nélkül egykedvűen felelte:

— Az természetes. Heteken át, hónapokon át itthon kuksol a doktor ur.

Azután egyszerre szaporán kezdett fogni a nyelve.

— Sehova sem megy. Mért nem megy?

Sohasem szórakozik. Mért nem szórakozik? Nem is csoda, ha ekközött a sok beteg között megtámadja a kór az idegeit.

A doktor elmosolyodott a nagy tudományu asszony tudós kifejezésein.

— Aztán mit csináljak?

Az asszony elnevelte magát:

Ne tessék haragudni doktor ur, de hogy lehet ilyet kérdezni? Színházba, hangversenyre járjon.

Valami naiv elismerés ült ki az orvos-

nak az arcára, hogy: ez az asszony tulajdonkép nem beszél butaságokat.

No jó! Csakhogy ma már későn van arra, hogy színházba menjek. Nyolcz óra is elmúlt.

Komolykodó jó indulattal mondta a nő:

— Lám már meg kifogásokat keres. Hát baj is az, hogy nem épp pont az elején érkezik?

Berla most már hangosan felkaczagott:

— Igaza van. Megmutatom, hogy meg fogadom a szavát, elmegyek a színházba. Nem tudom ugyan melyikbe, de: megyek.

Az ápolóné hangjából megint az anyáskodás hallatszott:

— Az nem mindegy, hogy: akár melyikbe. Olyan darabhoz menjen, amelyikben jól kinevelheti magát.

A doktor csak mosolygott:

— Jó, jó, szentírásnak veszem a szavát. Kezébe vott valami napilapot, hogy megnézeze a műsort. Végigvonaglott az egész teste. Csak úgy dohogta:

— Mi ez? „Lili”?

Csupa láz lett egyszerre. Magára kapta a kabátját, Rohant.

A nagy tudományu ápolóné a bóbitás fejét csóválta:

— Korül ez még az én kezem alá.

... Rohant végig a köruton. Lábogva ért a színházba. Fuldokolva kért egy erkély

talán Kossuth; meghalt; de halhatatlan, eltemetett, de köztünk járó Kossuth: emléked örök létszen, lélek a lélekben, míg Árpád népe gyáva szolgáló haddá nem korcsosul.

Magyarok Istene! Rákóczi nemzete, Kossuth népe kiált föl hozzád a mélyégből!

Oh adj nekünk, mint a multakban, az elfátyolozott jövődöknek nehéz időben is lángszellemeket, akik a mannaiban sivatagból az ígért földjére kivezessenek.

Oh add, hogy a balsorsban ne legyünk soha csüggedők, a hatalomban elbizottak, a szenvedésben gyávák és a kényelemben elpuhultak.

Áldd meg termékenységgel aszszonyainkat, hogy harcra és munkára termett aczélszerű fiakat adjanak a hazának.

Áldd meg termékenységgel földünk méhét, hogy aczélos buzát teremjen a népeknek.

Es áldd meg, oh ezerszer áldd meg e szép haza mindazon hű fiait, kik a Te színed előtt e napon szent fogadalmat tesznek: istenfélelmet hirdetni, hazát szeretni, nemesen gondolkodni és cselekedni, nagy tettekre vállalkozni, a nép javára élni, javáért meghalni, Árpád hazáját, Attila örökét szabaddá, gazdaggá, boldoggá tenni.

Atyánk! Vedd kedvesen hálánkat és hallgass meg könyörgésünket.

Amen!

Minden magyarnak!

Magyar hazámnak és nemzetemnek ajánlom ezt az imát. Bárhol, templomban, társaskörben, családban, Isten szabad ege alatt Kossuth emlékére összegyűltök, imádkoztatok el és Isten meg fogja hallgatni könyörgéseket. Hazám rejtett ligeteiben, termő rónáin, hives patakjai mellett bujdosva, áhitatos szívvel és remegő tollal irtam, mert soha úgy nem éreztem. Isten előtt állok és egy nemzet áll mögöttem. A magyarok Istene áldjon meg benneteket. Szerető testvéretek.

Tíz éves ünnepély.

A tűzoltó egyesület fennállásának 10-ik évfordulója alkalmából rendezett ünnepély a következőkből állott:

Aug. 31. Reggel 1/8 órakor a város házában gyülekeztek az egyesület tagjai és tisztviselői, s dr. Lengyel Sándor elnök vezetésével a róm. kath. templomba vonultak, hol Szirmay L. Árpád plébános fényes segédlettel ünnepélyes Te Deumot tar-

tott. A mise végeztével mély halásu, magasan szárnyaló szent beszédet mondott, a melyben a szeretet magasztos ígérő, az önfeláldozás szent erényéről szólva az egyesület tagjait nemes munkájuk kitartó folytatására ösztönözte, rájuk a Gondviselés óvo kegyelmét kérte.

Innen az Árpád dísztermébe vonultak az Egyesület tagjai az ünnepi közgyűlésre. 9 órakor dr. Lengyel Sándor elnök lendületes szép beszéddel nyitotta meg a közgyűlést. Ismertette az egyesület tíz éves történetét, s a sikeres multat egy sokat ígérő jövő képeként állította a hallgatóság elé. Majd felhívta a szolgálati érdemeket azon tagoknak kik 10 év óta, illetve 5 év óta szakadatlan működnek az egyesület kötelékében. 10 éves (ezüst) szolgálati érdemet nyerték: Gr. Bolza Géza, Gyurik Pál, Grosz Lambert, Kondacs Sámuel, Sinkovics István, K. Szabó Lajos, Konrád János, Sachs János, Deák Ferencz, Bárány Béla, Haláti József, Szvák Mihály. 5 éves (bronz) érdemet nyerték: Ferenczy Ferencz, Weber Frigyes, Csiszár Béla, Jancsovics Imre, Forster Károly.

A kitüntetettek nevében Gr. Bolza Géza mondott köszönő szavakat.

Ezután Gr. Bolza Géza felolvasta és ismertette a 10 év történetéből összeállított hivatalos statisztikai adatokat, a melyek összegyűjtve nyomtatásban is kiosztattak.

Majd felolvastott az egyesület alakulásának Oláh Miklós volt parancsnok által megírt története.

József főherceghez, a tűzoltás ügyének magas pártfogójához üdvözlő távirat menesztetett.

Felolvastott Jeszenszky Frigyesnek, a tisztképző tanfolyamra kiküldött tagnak jeles oklevele. Egyhangulag szakasparancsnokul választották, s a fogadalmat a közgyűlés előtt letette.

A választmány indítványára Majer Frigyes és Gyurik Pál szakasparancsnoknak 10 évi buzgó hasznos szolgálatauk jutalmául 200—200 korona jutalmat szavazott meg a közgyűlés. A jutalmat szép beszéd kíséretében Gr. Bolza Géza parancsnok adta át.

Jegyzőkönyvi közönet szavaztatott az ünnepi miséért és szép beszédért Szirmay L. Árpád plébánosnak.

Ezzel a közgyűlés véget ért. Este az Árpád kerti helyiségében közvacsorára gyűltek össze a tagok. Résztvettek a közvacsorán az egyesület pártoló tagjai, s városunk lakosságából igen sokan, kik az egyesület iránt

őszinte rokonszenvet éreznek. Sok pohárköszöntő hangzott el a lelkesült társaságban. Gr. Bolza Géza parancsnok József főhercegére mondott köszöntőt, Placso István, Gr. Bolza Géza, dr. Mázor E. titkárral dr. Lengyel Sándor elnökkel, Szirmay L. Árpáddal a dekorált 12 tagra, Dancs Szilárd Oláh Miklóssal.

A délután folyamán az elhalt tagok iránti kegyeletnek adott kifejezést az egyesület. Gróf Bolza Géza vezetésével a tagok kivonultak a temetőbe s koszorút helyeztek Dancs Béla volt elnök, Blaskovics Pál a szerencsétlenül járt bajtárs, és Palka György elhalt tag sírjára. A két előbbi sírjánál Gr. Bolza Géza, az utóbbinál Gyurik Pál mondott megható szavakat.

Ebből állt a minden ízében emelkedett szellemű jubiláris ünnepély, mely fényes tanúságát adta annak, hogy az egyesület komoly, nemes feladatának magaslatán áll, s méltó közönségünk szeretetére, pártolására.

KÉPVISELETI KÖZGYŰLÉS.

Községünk képviselőtestülete, t. hó 2-án d. e. 9 órakor igen látogatott közgyűlést tartott.

1. Az 1902 augusztus 13-iki közgyűlés jegyzőkönyvének felolvasása.

A jegyzőkönyv felolvasatván, hitelesítetett.

2. A törvényh. bizottság 435/902 bgy. határozata Kántor Samu és ifj. Pótl Károly ügyében. A közgyűlés ebben az ügyben előbbi határozatát fenntartja.

3. Skorka Mihály esküdt hivatalos eskü letétele. Skorka Mihály a hivatalos esküt leteszi.

4. Előjáróság jóváhagyás végett bemutatja a bikazugi műkenderáztató felépítésére vonatkozó árlejtési feltételeket. Az árlejtési feltételeket a közgyűlés jóváhagyja.

5. Klein Mária községi illetőségének tárgyalása. A közgyűlés Klein Mária nem szarvasi illetőségének mondja ki.

6. Előjáróság jelentése a folyó évi aug. havi pénztár vizsgálat eredményéről. Az ott tapasztalt rend örvendetes tudomásul szolgál.

7. Előjáróság jóváhagyás végett bemutatja a Dobri Jánossal megkötött haszonbéri szerződést. A közgyűlés elfogadja s jóváhagyás végett a vármegyéhez terjeszti föl.

8. Baán Zoltán kérvénye 400 korona fizetési előlegének havi 40 korona helyett 10 koronás részletek-

ben való törlesztése iránt. A közgyűlés 40 korona helyett 20 koronás havi részletekben állapítja meg a törlesztést.

9. Előjárói előterjesztés az orsz. gazdasági munkás- és cseléd-segélypénztár helyi bizottságba 4 tag választása iránt.

A bizottságba egyhangulag megválasztottak: Kovács J., Szrnka J. János, Gyuris István és Sonkoly Mihály képviselői tagok.

10. A községi iskolaszék előterjesztését, u. m. Molnár János igazgató tanárnak újabb 3 évre való megválasztását és az 1901/02 évről szóló jelentést a közgyűlés tudomásul veszi.

11. Az iskolaszék előterjesztése az ovodai díj eltörlése iránt. Egyhangú határozattal a közgyűlés eltörlíti az ovodai díjat.

12. A főispán megkeresése a József főherceg sanatorium egyesület javára adományozandó telek s egyéb kedvezmények tárgyában. Mivel sem alkalmas hely, sem elegendő pénz nem áll rendelkezésre a községnek a kérelem nem teljesíthető.

13. Veres János kérvénye irnoki állásába való visszahelyezése s fizetésének utalványozása iránt. Veres János irnoki állásába való visszahelyezési kérvényét, mint törvénytelen túlkövetelést a közgyűlés visszautasítja, 2 havi fizetésének folyósítását azonban elrendeli.

Ujdonságok.

— **Rendező bizottsági gyűlés.** A szarvasi Kossuth ünnepet rendező nagy bizottság folyó hó 7-én az azma vasárnap d. u. 5 órakor az Árpád szálló dísztermében gyűlést tart, a következő tárgysorozattal: A teendők megállapítása az ünnep programjának keresztül vitelére vonatkozólag. Esetleges indítványok.

— **Választmányi gyűlés.** A szarvasi helyi tanító egyesület igazgató választmánya folyó hó szeptember 1-én gyűlést tartott. A választmány tudomásul vette a pénztáros és a könyvtáros jelentését. Lauko Mátyas indítványozza, hogy az egyesület folyó évi november 25-én Katalin bálát tartson. A választmány az indítványt elfogadja s keresztül vitelét: Bodnár Andre, Brózik Lajos és Paulenda János tagokra bizza. A választmány javasolja hogy az egyesület 1000 koronás alapítványa, a „Tanítók Hazá"-nál szoba alapítványá fejlesszessék. A választmány javaslatát a közgyűlés elé ter-

jegyet: az „utolsó" sorba. A pénztárnok váltig mondogatta:

— Van még, kérem, elég az első sorokban is az erkélyen.

— Nem. Nem. Az utolsóba kérek.

A jó öreg kuláns ember ott a rács mögött, csak ráhagyta:

— Nesze, bolond. Egy pénzbe kerül.

De ezt már csak gondolta magában az öreg.

... Es megcsendült fenn a színpadon a régi dal.

A dal, mely mindég csodaszép marad. A „nagymana" mesél egy édesbus multról, tompán sirat a cselő egy édes bünt, mely mintha sobsem történt volna meg.

... Behunyta szemét. Kábító fájdalom ült a lelkére.

Ó milyen más este volt az! Mikor szegény medikus volt csak, telve vágygál, törékvéssel. Itt ültek egymás mellett. Az utolsó sorban. Az az asszony, meg ő. Itt mondta neki először a nő: „szeretlek". Itt nevelt belőle, a gyermekből az a félhomályban is vakítóan, ragyogóan világító szem pár: férfit, alig néhány óra alatt, férfit, aki akar, aki valaki akar lenni.

Es lett belőle... Lett?... Nem hiányzik semmije?

Hangos kacagás hallatszott az egyik előemeleti páholyból. Két csillogó hölgy, meg egy merev ur mulatott ott valamin.

Önkéntlenül is felállott és odapillantott. Ugy érezte, mintha találkozott volna a tekintete egy ragyogón fekete szempárral.

Es visszarozkodt az ülésére. A „nagymana" siratta a multat. Azok a szemek pedig ragyogva nevettek tovább...

Fáy Nándor.

Az impressió.

Lecsapom a tollat s ezzel az ósdi irányt, mely a fantázia nyomán alkot.

Impressió, közvetlen szerzett impressió termékenyítse az agyamban szunyadó ezmet.

Regény tárgyra volt szükségem s ezt valamint alakjait közvetlen benyomások révén fogom beszerezni.

Az expositio színteréről vasuti indó házat választottam ki, minek folytatán a központi pályához felé vettem utamat. Mintegy félórával a kassa-oderbergi vonat indulása előtt a másodosztályú váróteremben helyezkedtem el.

A forgalom lanyha volt.

Egy kőzépkoru, angolos külsejű uri ember kötötte le érdeklődésemet. Választékos öltözet, merev tartása és határtalan öntudatosság jellemezte.

Ez valami amerikai nábob, vagy maga

az aczélskirály, aki mesés kincsével magához váltotta az egész boldogságot.

Heuróka! Ez az én emberem!

Egy főalak, vagy maga a hős készülő regényemben, két hölgy kötötte le figyelmemet. Az egyik tiszteletet keltő elegáns matrona, társa káprázatos szépségű lény.

Ez utóbbit az Isten is regényhősnőnek teremtette, de mert semmiféle összeköttetést sem látok az imént felfedezett regényhős és hősnőm közt?

Csendes elmélkedésem és megfigyelésem közepett, váratlan körülmény vonia magára érdeklődésemet. Bámulattal észleltem, hogy a sejtőleges truszt-király a legimperatívusabb módon fikszirozza hősnőmet. Vonásai egészen szétmázták a bámulattól. Fakó vérese nézésű szemei, melyekkel a lény minden mozdulatát követte, lehetetlenül fürtelmes gondolatokat keltek bennem. Ősz tönyszerűleg követtem őket a pénztárhoz és hallottam, hogy miud a ketten Poprád Felkái váltottak jegyet.

Vissza mehetünk a váróterembe.

A szép lányka alá, s föl sétált anyjával és a regényhős a legszemtelenebbül folytatta fikszirozását.

Rottenetes rémképek támadtak bennem. Montepin. Gabaurian és társai keltek új életre fantáziámban.

A rémregényekben divott asszonyrablás elevenedik fel.

Végkép elfeledtem idejövetelem czélját és nem láttam mást, mint egy gyönyörű seges szép leányt, akire egy alávaló nő csábító, egy nőrabló vetette ki hálóját. Szilárd elhatározással léptem a hölgyek elé és mély meghajlás után így szóltam:

— Nagyságos asszonyom, én N. re gényíró vagyok.

— Van szerencsém látásból, művei után pedig Ön leányom kedvence.

A kedves kezek által megcirógatott hiúság egy pillanatra tulboldog mosolyt csalt ajkamra.

Már nem emlékszem szöszorint arra, amit mondtam, de lehetőleg gyöngyöden figyelmeztettem az anyát — halk hangon, hogy a szép leány meg ne hallja — a kis asszonyt fenyegető veszélyre.

Önagsága hálásan köszönte meg figyelmemet, mondván:

— Férjemet, aki ügyvéd. egy ideig még Budapesthez kötik tolyamatban levő pürei s egy fontos tárgyalás miatt pedig még ide sem kísérhetett ki bennünket.

A szörnyeteg nem vette le áldáz tekin tetét a kiszemelt áldozatról.

Merész eltökéléssel szóltam:

— Ha nem tart tolakodónak nagyságos asszonyom, én is önökkel utazom Poprád Felkái.

Ön tulságosan szives. — Hogy fogadjunk el ekkora áldozatot.

jesztetik. Az egyesület október havában tart értekezletet. Az értekezleten közreműködik: Rohoska Géza, Szlovák Pál és Paulend János. Végül a választmány örömet fejezi ki affölött, hogy Molnár Jánost az egyesület elnökét, az „Eötvös-alap” jótéteményeit kiosztó bizottságba beválasztották.

— Megjötték a diákok. Két hónapi boldog pihenés után eljött a munka ideje. Szeptember hó 1-ével megkezdődött a diákok vándorlása, az ősi százéves főgymnasiumunk felé. A vidám diáksereg élénk képe teszi el hagyott utcáinkat. Reménytel, büszkeséggel tekint az ősi falakra minden egyes, mert itt szorzi meg azokat a szellemi fegyvereket, a melyekkel meg kell harcolnia az élet eszernyi küzdelmét. Örömmel, nemcsak elszárgasággal lépi át, azt a szent küszöböt, mely az alma mater szentélyébe vezet a hol annyi ezer és ezer elődje magába szivta a tudomány és a hazaszeretet megszasztottságát. Föl a munkára ifju barátink! Isten hozott benneteket ez ősi falak közé!

— Kinevezés. A vármegye főispánja Erdős Gyula szarvasi anyakönyvi napi díjazás állásától saját kérelmére felmentette helyébe Szász Zoltán gyulai lakost nevezte ki napidíjassá.

— Kegyelet. A szarvasi önkéntes tűzoltó egyesület aug. 31-én díszgyűlést tartott tízéves fennállása alkalmából. Ez alkalmából gróf Bolza Géza főparancsnok indítványára az egyesület elhatározta, hogy néhai Dancs Béla a tüzoltó egyesület volt buzgó és az egyesület alapításában hervadatlan érdemeket szerzett első elnökének és néhai Blaskovics Pál szerencsétlenül járt bajtársának és Pálka Györgynek a sírját megkoszorúzza. A szép kegyeletes ünnepély még az nap ment végbe. Mind a két sírra gróf Bolza Géza tette le a kegyelet koszorúját szép szavak kíséretében, megemlékezve Dancs Béla elnök áldásos működéséről és a közszolgálatban szerencsétlenül járt bajtárs érdemeiről. Jól esik tudnunk, hogy van községünkben oly egyesület, a mely a közszolgálatban szerzett érdemet megbecsüli és méltányolja s azt mint követendő példát állítja tagjainak a szemé elé.

— Javító és póterőtlenség. A szarvasi ág. ev. főgymnasiumban a javító és póterőtlenség irásbelije f. hó 1-5-ig tartott meg, a melyen négy ifju vett részt, azonban a vizsgáló bizottság, az irásbeliellenél elkövetett szabálytalanságok miatt egyiket

— Sőt még vakmerőbb kéréssem is van: Kegyeskedjék beleegyezését adni ahhoz, hogy kérdőre vonjam ezt az arcátlan embert.

Egy beleegyező pillantás után olyan elhatározással közeledtem a nőrabló felé, mint aki leszámolt a gondolattal, hogy ezt az ülyzet csak egy életelő kardvágás bizonyíthatja le.

— Uram!

Váratlanul alázatos hajlongás volt a válasz lakonikus rövidséggel kiejtett meg szólításomra:

— En annak a fiatal hölgynek... a férje vagyok.

— Kitiűnő szerencsémnek tartom, hogy megismerhetem önt.

Önt — jesszótem meg villámlo tekintettel — éppen semmi néven nevezendő atyafiságban nem állok Dandia György gyel.

— Nincs is szerencsém ismerni nevezett urat.

— De én — szoltam fenyegető hangon — én igen jól ismerem önt.

— Rendkívül hiszolgó reám néve.

— Ön egy...

— Igen én egy...

— Ne folytassa. Csak azt jegyzem meg meg, hogy én rettenetes ember vagyok.

— Óh, óh! Pedig nem tetszik annak látszani.

— Félre a tréffával. Játsszunk nyílt kártyából. Jól tudom, hogy ki Ön.

— De kérem alássan én eléggé ismert egyén is vagyok a fővárosban.

— Na ezzel nincs mit dicsekednie. De kőnyörgök.

sem bocsátotta szövelire. Azonkívül még 6 ifju jelentkezett egy-egy tárgyból javító értetségére, a bizottság mind a hatot vizsgavetette, ezek azonban karácsonykor újra vizsgálhatnak.

— Az adó csökkentése. Lukács László pénzügyminiszter két rendeletet bocsájított ki, melylyel csökkenti az adóhátralék után járó késedelmi kamatot, az adó befizetés után pedig állami kamat fizetését rendeli el. A késedelmi kamatra vonatkozólag elrendelte a miniszter, hogy a késedelmi kamatot csak azon összeg után számítsák, a mit valaki az adóhátraléka törlesztésére fizetni akar. Ha valaki 100 koronával tartozik, de csak 20 koronát tud fizetni, a 20 korona, nem pedig mint eddig, az egész 100 korona után fizet késedelmi kamatot. A másik intézkedése a pénzügyminiszternek az volt, hogy csak pár héttel ezelőtt kelt rendeletében kimondotta, hogy az állam a jogtalanul beszedett adó után, akár vissza fizetik az illetőknek, akár más adójukba be számíttják, 5% kamatot térít meg.

— Értesítés. A helybeli ipariiskolában f. hó 7-én és 14-én d. u. 2-4-ig folynak a beiratások. Felszólítanak a mesterek, hogy tanonczaikat nevezett napokon okvetlenül irassák be. Iparostanoncziskolai igazgatóság.

— Kossuth ünnep. A községi képviselő testület által megválasztott Kossuth ünnepet rendező bizottság mult vasárnapi gyűlésen kijelölte az ünnep szónokait. A szónokok a következők: Haviar Dani, Dr. Nemes Béla főgym. tanár, Dancs Szilárd és Zváry János. Ugyanakkor kijelöltek egy 100-as rendező bizottságot, a mely bizottság ma d. u. 5 órakor tartja értekezletét az Árpád szálló dísztermében. A 100-as bizottság főrendezője Ridégh János, helyettes főrendező Paulend János.

— Beiratkozások. A szarvasi főgymnasiumban és a tanítóképző intézetben a beiratások szept. 1-7-ig folynak s lapunk sártáig a főgymnasiumba 370. a tanítóképzőbe 30. és a gyakorló iskolába 20. növendék iratkozott be. A beiratkozottak között feltűnően sok az idegen, az első osztály már meghaladja a rendes létszámot.

Vidéki hírek.

— Kossuth ünnep Kondoroson. Kondoros községének képviselőtestülete nagy lelkesedéssel egyhangulag elhatározta, hogy

— Jöjjen amoda, mert itt sokan állnak a közelben. Ott elintézzük a többit. És ezzel egy félreeső sarokba huztam őt.

A halkán folytatott rövid párbeszéd után kissé furcsa ábrázattal térhettem vissza a hölgyekhez. A mama öngyásága egészen elhalmozott hálálkodásával és én csöndesen dadogtam, hogy:

— Legyen nyugodt, nagyságos asszonyom, minden rendben van.

Hát igen, rendben volt.

A szép Ernát elkísértem Tátrafüredig, el — az oltárig.

De még mai napig se volt annyi bátorságom ösrintén bevallani az én feleségemnek, hogy Don Quisetta ként csak szelmalnoktól menttettem én meg Dulcineámat. Mert az a rettenetes ember ott a pályaházban nem a végből adta át a névjegyet, hogy bevezetésül szolgáljon egy párbajkihíváshoz, de hogy pontos tudomásom legyen cziméről, amely így hangzik:

„Sose János nőszabó. IX. ker. Retek utca 17.

Es átadta e sorok kíséretében:

Önagságának oly remek alakja van, hogy isten ellen való vétek ilyen rossz eszű básu öltözettel, a melyet visel tönkretenni. Igazán nem bírtam levenni szeméimet arról az elfussolt napernyőaljról, melyet ha az én műhelyemben méltóztatik készíttetni, meg tetszenék látni: miféle különbség.

— Így szeretném én — impressiót! Nem, de egy kedves feleséget.

K. I.

a haza legnagyobb fiának, Kossuth Lajosnak születése századik évfordulóját méltóan fogja. Miután pedig a kerület lelkes képviselője, Hentaller Lajos megígérte, hogy ezen községe lakosságával, mint amely község a választáskor fehér zászlóval vonult be a zászhöz; együtt kíván ünnepelni: ehhez képest az ünnepély napját szeptember 20-ára határozta a rendező bizottság, Az ünnepély programja a következők:

1. Előző estén harangzúgással lesz felhívva a lakosság, hogy a házak ablakai ki világitassanak. A községi fúvózenekar végig járja a falut hazafias dalok előadásával.

2. Az ünnep reggelén a zászlódiszcszei ékesített falu lakóit taraczkölvések figyelmeztetik az ünnep felvirradására s a zenekar újból körutat tesz a községen.

3. 8 órakor ünnepi istentisztelet az ág. ev. templomban?

4. 10 óra után képviselői díszközgyűlés. Elnök megnyitja a gyűlést s Bukovinszky Mihály községi tanító ünnepi beszédet mond. Határozathozatal: Kossuth érdemeinek jegyzéknyvbé iktatása s egy új Kossuth képnek megfestése érdekében.

5. Népgyűlés a Kossuth téren, hol Hentaller Lajos képviselő mond beszédet a községhez, távol maradása esetén Keviczky László ág. h. ev. lelkész. Utánna Papp Zoltán ódáját szavalja Fülöpp József okl. jegyző, majd a dalárda éneki a Hymnust. A község ünnepiesen vonul megjelölni a Kossuth fának helyét. Az ünnep befejező ünnepi társasvacsera rendeztetik a „Kondorosi csárda” vendéglőben.

Ilyen módon kíván ünnepelni a nemzet nagy jövőjének születése ünnepén, a háláját mélyen érző kondorosi hazafias község.

Színház.

Vége a színi évadnak. Két előadás még és kiürül a művészet — drágán kiadott — fabódéja: pihenni fognak a deszkák, melyeken 27 estén keresztül áldoztak a muzsának, Thalia fölkelet papjai és papnői.

Nádassy József színtársulata kedden este fejezi be itteni megrövidített, működését; ekkor lesz a szarvasi színikörben az utolsó előadás. Szarvasról Pécsre megy a társulat téli állomás helyére.

A szarvasi színi évadnak tulajdonképpen most lenne a kezdete s már is vége van. Hogy ez így történt a színeszek a község részvételeire hivatkoznak, pedig nem egészen úgy van, önmagukban is kell, hogy keressék a hibát. A társulat vezetősége sem járt el mindenben korrektül. Első sorban full kell említenünk, hogy már az első héten azt a hírt költötték, hogy az igargató-sághoz közel álló színeszek — hogy a társulat nem marad Szarvason, sőt még azt is megtették, hogy műpártoló, lelkes — jól lehet kicsiny — közönségünkről nem éppen dicserőleg nyilatkoztak.

Hát tisztelt „művész” Uram! a szarvasi műpártoló közönség tudása és műérzéke ki állja a versenyt az ország bármely városának a közönségével, talán a pécsivel is. Hogy rosszul ment a színtársulat sorja Szarvason, a mostani évad alatt, azt elismerjük: de tisztelt „művész” Uram! ne egyedül a közönségben keressék a hibát, hanem legyenek szívesek önmagukban is fölfedezni annyit a hibából, a mennyi rászolgált arra, hogy a már előzőleg lenézett közönségünket elidegenítse színházba való járástól. Több szerénységet kérünk művész Uram, mert ne hidjék ám, hogy a közönség van Önökért, de valószínű, hogy Önök vannak a közönségért.

Es most még egyet. „Magyarország” szerdai számában „Vidéki színi nézet” czimén egy közlemény jelent meg, a melyet szó nélkül nem hagyhatunk. A közlemény írója súlyos vádakkal illeti közönségünket.

Vádolja pedig azzal, hogy „a nagy közönség állandóan ávólléttel tüntet, úgy hogy a társulat, ha csak nem akar anyagi romlásba jutni, kénytelen elmenekülni a városból.” Nagyon téved az igentisztelt ének író ur. A szarvasi „nagyközség”-et lehet ezzel vádolni mert az sem a múltban, sem a jelenben nem volt színházba járó közönség éppen úgy, mint bármely alföldi város paraszt közönsége. Pedig Szarvason ép ez a nagyközség. Az a régi, színház pártolásról híres gárda, még ma is létezik s Nádassy színtársulatával szemben is megtette a maga kötelességét. Hogy kicsiny ez a gárda, arról nem tehet, de még arról sem, hogy mielőtt valaki megismerne, már is negligálja, szólja, a mi jelentékenyen hozzájárult ahhoz hogy közönségünk elhagyult a körében időző színtársulattal szemben.

Ez a valódi tény! De menjünk tovább! Nem áll az, sőt határozott rosszakarat,

városunk vezető elemeit azzal vádolni, hogy a kulturális cél rovására „minden akciójuk a pártpolitika mezejére szorul.” Hol? Mikor? Politikai ellenfelek vannak — de csak minden öt évben, azon belül úgy a függetlenségi valamint a szabadelvű párt vezető emberei csak egy célért küzdenek a város javáért. Matarjuk ezt intézményeink s városunk haladása.

Végül még egyet. Ugyan mi köze a tót prédikációnak Nádassy színtársulatához? Ki az a ki a tót prédikációt követeli? Ki az, a ki a szarvasi népet tótsággal meri megvádolni? A multban, mint minden egyes nagyobb újításnál, volt ugyan félreértés, de az elenyészet. Minden áldott vasárnap magyarul fohászkoznak az egék Urához, tessék megnézni s akkor megláthatja bárki, hogy tót népünk örömmel látogatja a magyar istentiszteletet s eszébe sincs a tót prédikációt követelni.

Hogy földmivelő népünk nem barátja a színháznak azon kar megütökzni, meri hiszen még a legmagyarabb paraszt is alig-alig áldoz a színeszertét valamit.

Ne fóltsen a czikkirő bennünket és ne is ijesztgessen hogy a jövőben színeszet nélkül fogunk maradni. Oh nem, kapunk mi színtársulatot, még pedig olyat, amelyik megfogja becsülni Szarvas város színházpartoló közönségét.

A mult héten előadott darabokról részletes tudósítást nem adunk. Annyit azonban szívesen elismerünk, hogy a szereplők alkítása az összes daraboknál kifogástalan volt csak az a kár, hogy a rendező a Boszorkányvár utolsó felvonását elsikkasztotta.

Felolvaszerkesztő: SZIKES ANTAL.
Főmunkatárs: PATAKI JÁNOS.

Kossuth Lajos

nagy hazánkfa emlékére nemzeti kokárdával körülövezett, brosz alakú, remek kivitelű, szabadalmazott photo-email jelvényeket készít

BRUST BÉLA

előkelő budapesti

photo-email műintézet,

mely általánosan ismert cég legutóbb a verségi kiállításon általánosan feltűntést keltett gyártmányaival.

Egyesületek, körök, asztaltársaságok és egyeseknek ez a Kossuth kép a legszebb, legolcsóbb és legmaradandóbb emlékét képezi.

Az ország minden részéből már eddig is beérkezett rendelések sokaságára való tekintettel, kérjük a megrendeléseket mihamarabb eszközölni.

Minta és árjegyzék kívánatra díjtalanul küldetük.

Megrendelések

photo email műintézet, Budapest, Erzsébet körút 30. kúidendők.

Hirdetmény.

VARGA FERENCZ fűszer és csemege kereskedő Szarvason, ajánlja frissen érkezett

kávét különlegességeit

ugy természetes, mint gőzzel pörköltve, négy kiváló, finom fajból vegyítve, mely kitűnő zamataért elismert jónak bizonyult. Nem különben ajánlja finom

ERDELYI

fehér asztali Teuch féle, cs. és kir. udvari szállítónak

hegyi borait

Egy liter 36 kr. kiváló finom

mènesi vörös

25 kr., egyedüli elárúsító.

Kívánatra minden árut házhoz szállítok és mintával szolgállok.

Teljes tisztelettel:

Varga Ferencz.

